

[Niels Helveg Petersen]

Jeg må forstå fru Lilli Gyldenkildes indlæg sådan, at heller ikke fru Lilli Gyldenkilde mener, at det er nogen god idé at sende de juridiske tekster ud. Fru Lilli Gyldenkilde argumenterer for en anden form for oplysningsmateriale, men ikke for at udsende de juridiske tekster; sådan hørte jeg det i hvert fald. Men det kan måske opklares, hvis jeg har hørt forkert.

Jeg sagde i mit første indlæg, at vi var klar til i udvalgsarbejdet at drøfte, om der var behov for yderligere informationsmateriale til sagen. Det løfte står vi ved. Lad os i udvalget drøfte, om der er et sådant behov.

Men jeg vil gerne sige, at mønsteret fra 1972 kan ikke bruges, for hvis fru Lilli Gyldenkilde ser efter, hvad der skete dengang, ja, så indeholder hæftet fra dengang nok en række indlæg fra forskellige partier, men hovedtyngden i det ligger jo på, at der til indledning var en meget lang, fyldig redegørelse – en god redegørelse i øvrigt – skrevet af den daværende markedsminister, hr. Ivar Nørgaard, på regeringens vegne. Derefter fulgte et lige så langt, lige så fyldigt indlæg fra Folkebevægelsen mod EF, som argumenterede for et nej. Det mønster kan vi jo ikke bruge. Eller er det det, fru Lilli Gyldenkilde er inde på, når hun taler om mønsteret fra 1972?

Men lad os diskutere i udvalget, hvad vi med fornuft kan nå frem til, og kan vi fornuftigvis nå frem til noget, så er vi åbne over for det, således som jeg også sagde i min indledning.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det er også kun en lille detalje. Det var, at fru Lilli Gyldenkilde ønskede at udskyde folkeafstemningen fra februar 1986 til marts, men vi fik ikke at vide, om det var i marts 1986 eller 1987. Hvad ligger der bag fru Lilli Gyldenkildes tanke?

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg ved ikke, hvor meget statsministeren har i erindring fra perioden 1972, men det er jo sådan, hr. statsminister, at dengang var der særdeles lang tid for befolkningen til at tage stilling. Man havde utrolig mange kurser og drøftelser rundt omkring i landet, der

blev lavet en masse materiale fra tilhængere og modstandere, debatten varede over et halvt år. Her forlanger statsministeren, at det hele skal klares på en måned, og derfor skal det snarere sammenlignes med, hvad hr. Ninn-Hansen forlangte at få frem, dengang vi skulle stemme om jordlovene. Dengang sagde hr. Ninn-Hansen: når vi skal drøfte jordlove, så skal vi sende hele materialet frem, hvis det skal til folkeafstemning. Det gjorde den daværende regering også; vi imødekom hr. Ninn-Hansens ønske og sendte det frem. Derfor må vi selvfølgelig have samme ret til at stille kravet nu, og jeg går ud fra, at den nuværende regering er nøjagtig lige så imødekommende, som vor regering var.

Formanden:

Når jeg lod betegnelsen »hr. Ninn-Hansen« passere, er det, fordi jeg går ud fra, at det var hr. Ninn-Hansens position dengang. I dag hedder det jo »justitsministeren«.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Ivar Nørgaard har ret i, at der i 1972 blev drevet oplysningsvirksomhed igennem lang tid, men sådan har det jo faktisk også været denne gang. For der har jo ude omkring i Danmark såvel som i folketinget igennem over et halvt år været en meget grundig debat om, hvad disse emner drejede sig om. Nu er der lidt uro i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Pas nu på, det ikke bliver hver dag!

Der har været utallige avisartikler om disse EF-emner, der har været utallige reportager om, hvad partiernes ordførere har sagt, og det vil der også blive i den kommende tid. Folketingets mange EF-debatter har været refereret alle vegne, og derfor er jeg overbevist om, at partierne selv magter den opgave at redegøre for deres synspunkter, ligesom partierne gør det forud for et folketingsvalg.

Formanden:

Der kommer stadig væk flere anmodninger om korte bemærkninger. For god ordens skyld skal jeg meddele, at det er hensigten at foreslå udvalgsarbejde om sagen.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):